Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40644
Copyright: Melk, Benediktinerstift

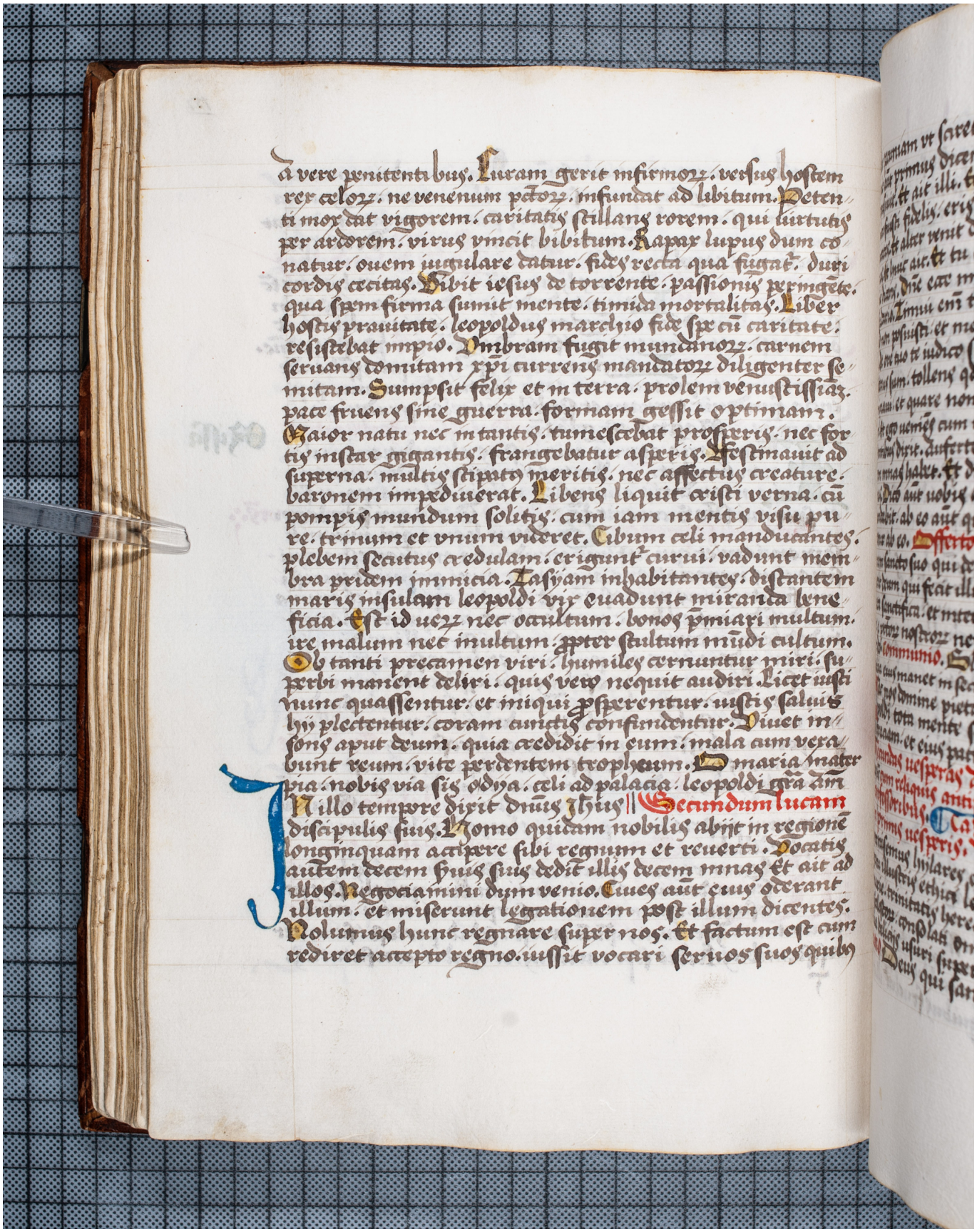

a vere penitentibus. Curam gerit infirmorum. versus hostem
rer celorum. ne venenum patorum. infundat ad libitum. Peten
ti mordat vigorem. caritatis stillans rorem. qui furtuis
pr ardorem. virus vincit bibitum. Rapax lupus dum co
natur. ouem iugulare datur. fidei recta qua fugat. duri
cordis ceritas. Bibit iesus de torrente. passionis pringete.
qua spem firma sumit mente. timida mortalitas. Liber
hostis prauitate. leopoldus marcizio fide spe ci caritate.
resistebat impio. Umbram fugit mundanorum. carnem
seruans domitam xpi currens mandatorum diligenter se
mitam. Sumpsit felix et in terra. prolem venustissiaz.
pace fruens sine guerra. formam gessit optimam.
Maior natu nec in tantis. tumescebat prosperis. nec for
tis instar gigantis. frangebatur asperis. Festinauit ad
superna. multis stipatus meritis. nec affectus creature.
baronem impediuerat. Libens liquit cristi verna. ci
pompis mundum solitis. cum iam mentis visu pu
re. trinum et vnum videret. Cibum celi manducantes.
plebem sanctus credulam. erigunt curui. vadunt mem
bra pridem imuicia. Tasyam inhabitantes. distantem
maris insulam leopoldi vir euadunt miranda bene
ficia. Est id ucz nec occultum. bonos pmiari multum.
ire malum nec inultum. pter stultum mundi cultum.
O tanti precamen viri. humiles cernuntur miri. su
perbi manent deliri. quis vew nequit audiri. Licet insi
nunc quassentur. et iniqui pstrerentur. iustis salus
hij plectentur. coram auctis confundentur. Diuet in
song aput deum. quia credidit in eum. mala cum vera
bunt reum. vite perdentem trophyeum. O maria mater
pia. nobis via sis odya. celi ad palacia. leopoldi gra am

In illo tempore dixit dnus ihus || Secundum lucam
discipulis suis. Homo quidam nobilis abiit in regione
longinquam accipere sibi regnum et reuerti. Vocatis
autem decem suis dedit illis decem minas et ait ad
illos. Negociamini dum venio. Ciues aut eius oderant
illum. et miserunt legationem post illum dicentes.
Nolumus hunc regnare super nos. Et factum est cum
rediret accepto regno. iussit vocari seruos suos quibus